

Moj stav

KO JE U PRAVU: INSPEKCIJA ILI FAKULTET?

Sarajevski Fakultet političkih nauka je žrtva grubog i selektivnog kršenja propisa od strane inspeksijskih organa! Zadnju riječ daće Ustavni sud BiH

O braćam se javnosti u svojstvu punomoćnika Fakulteta političkih nauka Univerziteta u Sarajevu. Povod mog obraćanja jeste medijski atak na Fakultet zbog organizovanja navodno nezakonitih magistarskih studija i naplaćivanja nezakonite cijene tih studija. Namjerno govorim "navodnih" jer sudski postupak nije okončan. Spor se nalazi trenutno pred Ustavnim sudom BiH i ova sudska instanca će dati konačnu riječ o tome ko je u pravu: inspekcija ili Fakultet. Ne želim i ne mogu da prejudiciram ishod tog postupka, ali osjećam moralnu obavezu da, i kao pravnik i kao fakultetski nastavnik, ukažem javnosti na određene nepobitne činjenice iz kojih će se stvoriti sasvim drugačije slika o tome šta se zapravo desilo sarajevskom Fakultetu političkih nauka.

Naime, principijelno pitanje koje je postavljeno u ovom predmetu jeste da li Fakultet može organizovati za studente koji su završili dodiplomski studij po starom (predbolonjskom) obrazovnom sistemu jednogodišnji magistarski interdisciplinarni studij, za koji se stiče 60 tzv. ETCS (kreditni sistem), i naplatiti ga 5.500 KM, koliko je Fakultet smatrao da treba da košta.

Prije svega, veoma je bitno naglasiti da skoro svi fakulteti Univerziteta u Sarajevu, od 2006. godine pa do današnjeg dana, organizuju takve studije! Cijene takvih studija su išle i do 11.000 KM kod pojedinih fakulteta. Prema tome, već kod ove činjenice postavlja se pitanje da li inspekcija godinama ne radi svoj posao jer ne kažnjava sve te fakultete u zadnjih 10-ak godina, ili je inspekcija napravila propust kada je u pitanju Fakultet političkih nauka.

Bez obzira na to što se iz prethodnog pitanja nameće logičan odgovor, dužan sam navesti da Zakon o visokom obrazovanju KS-a daje pravo fakultetima da organizuju magistarski interdisciplinarni studij, uz odobrenje programa studija od Univerziteta u Sarajevu, te odobrenje predložene cijene od Vlade Kantona Sarajeva. Navedena prava fakultetâ su veoma bitan segment univerzitetske autonomije i finansijske samostalnosti.

Te školske 2009/2010. godine Fakultet političkih nauka je za studije dobio odobrenje od Univerziteta u Sarajevu za 9 studijskih programa, ali nije dobio saglasnost od Vlade KS-a na cijenu od 5.500 KM. Zašto? Zato što su Vlada KS-a i Ministarstvo za obrazovanje, nauku i mlade KS-a godinama šutjeli, jednostavno se oglušili o zahtjeve fakulteta da im se odobri cijena. Uprkos višestrukim zahtjevima Fakulteta političkih nauka da se odobri cijena, priloženim troškovnicima i obrazloženjima, Vlada KS-a i navedeno ministarstvo su i dalje šutjeli. To se dešavalo i drugim fakultetima, ne samo Fakultetu političkih nauka.

Ipak, da obrazovni proces ne bi stao usljed pasivnosti izvršne vlasti, svi ti fakulteti su organi-

zovali i proveli postdiplomske studije bez vladine saglasnosti. Mnogi fakulteti su naknadno, retroaktivno, dobili saglasnosti, neki čak i poslije 3-4 godine. I dan-danas se organizuju isti ili slični studiji, a cijene studija se nisu mijenjale. Zakonski propisi se, također, nisu mijenjali. Ali, za razliku od minulih godina, Vlada KS-a i Ministarstvo za obrazovanje, nauku i mlade KS-a su u međuvremenu profunkcionisali, te daju saglasnosti na predložene cijene.

Prema tome, jeste tačno da je Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu, kao i mnogi drugi fakulteti, proveo interdisciplinarnu studiju bez saglasnosti Vlade KS-a na cijenu u tom poluanarhičnom stanju kantonalne izvršne vlasti u oblasti obrazovanja, njene pasivnosti i neodgovornosti, u haosu nedefinisanih standarda pred i bolonjskog procesa. Ali, taj prekršaj, koji je stavljen na teret samo ovom Fakultetu, ne bi smio da daje pravo inspekciji da

PRINCIPIJELNIH 5.500 KM Principijelno pitanje koje je postavljeno u ovom predmetu jeste da li Fakultet može organizovati za studente koji su završili dodiplomski studij po starom (predbolonjskom) obrazovnom sistemu jednogodišnji magistarski interdisciplinarni studij, za koji se stiče 60 tzv. ETCS (kreditni sistem), i naplatiti ga 5.500 KM, koliko je Fakultet smatrao da treba da košta

ona utvrđuje koja će cijena studija biti, već bi inspeksijska naredba trebala biti da se dobije saglasnost na cijenu od Vlade, naravno, pod uslovom da Vlada uopšte želi da ispunjava svoje zakonske obaveze. Takva naredba je trebala ići i drugim fakultetima koji su bili u istoj ili sličnoj situaciji.

Ali, i kod ovakve situacije, u kojoj se našao Fakultet, postavlja se pitanje šta je veća šteta za društvo i studente: obustaviti obrazovni proces čekajući Vladu KS-a i resorno ministarstvo da prorade ili nastaviti obrazovni proces bez saglasnosti pasivne Vlade? Mislim da formalistički pristup problemu daje jedan, a suštinski i zdravorazumski pristup sasvim drugi, dijametralno suprotan odgovor. Jer, prvi pristup vodi ka procesnoj povredi, a drugi ka ugrožavanju javnog interesa.

Ipak, pitanje koje proizlazi iz ovog slučaja nije pitanje zakonitosti magistarskih studija i cijene. To će pitanje riješiti i već su djelomično riješile sudske instance. Osnovno pitanje koje se

nameće u ovom predmetu jeste zašto je, u stvari, inspekcija samo te 2010. godine selektivno odabrala i ušla u Fakultet političkih nauka, te odlučila provesti jedan postupak koji bi mogao ovaj Fakultet koštati i do dva miliona KM. Ovo je istinski razlog zašto pišem javnosti! Ako Ustavni sud BiH utvrdi da je Fakultet bio u pravu, onda će ovom pitanje zaista postati i pravno relevantno.

Nemojmo zaboraviti da je Fakultet političkih nauka najagilniji i najotvoreniji institucija u bh. akademskoj javnosti. U toj instituciji ima najmanje desetak nastavnika koji, pored kvalitetnog i odgovornog obavljanja svog posla, hrabro istupaju u javnosti i kritički se odnose prema svim pojavama u društvu i državi. Javno kritikuju vlast, suočavaju se s onim što ne valja, što šteti društvu i javnom interesu. To je fakultet koji se ne libi reći! A, vlast i politički centri moći su uvijek imali aspiracije prema fakultetima političkih nauka i javnoprvim katedrama pravnih fakulteta u smislu da budu na njihovoj ideološkoj liniji. Jer, ne zaboravimo, Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu obrazuje ljude koji se bave veoma bitnim profesijama: politologe i novinare. Velika razlika je kada generacije i generacije mladih visokoobrazovanih ljudi izlaze kao slobodoumni i kritički raspoloženi a ne kao intelektualno i ideološki korumpirani ljudi. Iz gore navedenih razloga, smatram da su studenti instrumentalizovani u ovom slučaju radi operacije lobotomije Fakulteta političkih nauka.

I na kraju želim da ukažem, radi smirivanja studenata, ali i korektnosti: dosadašnji inspeksijski i sudski postupak nisu doveli u pitanje sam studij i akademska zvanja koja se stiču. Kantonalni sud u Sarajevu je naveo: [...] donošenjem Odluke o usvajanju nastavnog plana i programa koje usvaja Nastavno-naučno vijeće [Fakulteta] i Senat Univerziteta (kojim se definiiraju zvanja koja se stiču završetkom studija) i da je objava zvanja za sve studije 4+1 izvršena u Službenim novinama Kantona Sarajeva broj: 26/12, po proceduri Zakona o visokom obrazovanju, [...] ovim je [Fakultet] postupio po nalogu prvostepenog organa [...]. Drugim riječima, magistarski studiji i akademska zvanja su zakoniti i neupitni. Univerzitet u Sarajevu je 2014. godine jasno stao iza Fakulteta političkih nauka i otvoreno podržao realizaciju nastavnog procesa u oblasti interdisciplinarnih studija po modelu 4+1!

Prema tome, radi se samo o novcu, o dva miliona KM! A, novac je ovdje ključan za operaciju kojom treba da se Fakultet političkih nauka stavi pod kontrolu. To je iznos koji treba da uništi principe univerzitetskog sloboda. To je cijena slobode govora. To je cijena koju će na kraju platiti i studenti, bez obzira da li će ovih konkretnih dva miliona KM biti naplaćeni Fakultetu političkih nauka ili ne.

dr. iur. Nedim ADEMOVIĆ, advokat

IN MEMORIAM

Neustrašivi borac za pravdu

Umro je Ibrahim Lojić, neproglašeni narodni heroj

Umro je Ibrahim (Hadžiba) Lojić, veliki patriota, neustrašivi borac VI muslimanske brigade, neproglašeni narodni heroj. U VI muslimansku brigadu otišao je iz sela Mionice kod Gradačca kao 17-godišnjak 1943. i u njoj ostao sve do oslobođenja zemlje. Ova brigada je imala težak i trnovit, ali slavan borbeni put. Četiri puta je bila u teškim borbama desetkovana i ponovo popunjavana novim borcima i nastavila je svoj borbeni put.

Rahmetli Ibrahim se u njoj kalio poput čelika, izrastao od borca do komandanta bataljona. Ibrahimov heroizam i zadržljiva hrabrost su se manifestovali u boju na Rešetnici kod Goražda aprila 1944, kada je kao puškomitraljezac prkosio neprijatelju odolijevajući koncentraciji mitraljesko-minobacačke vatre na njegovo mitraljesko gnijezdo. 16. m. br. učestvovala je u oslobođenju Sarajeva, a u grad je ušla niz Vratnik i Kovače na Bašćaršiju. Najžešći otpor neprijatelje je pružio kod Vijećnice, Careva čuprija, a Lojić je zatvarao put desnom obalom Miljacke, kod apoteke i sprečavao izvlačenje neprijatelja.

U jutarnjim časovima 6. aprila 1945. isticanje zastave označilo je oslobođenje grada Sarajeva. Brigada je u trenutku ulaska u grad imala 3.382 borca, 96% muškaraca i 135 ili 4% žena, 58% boraca bili su muslimani, a 32% Srbi, dok je ostalih bilo 4% (Hrvati, Slovenci, Mađari, Romi, Rumuni, Turci, Albanci). Borački sastav je činilo 77% momaka do 25 godina starosti, a 3,7% do 35 godina. U borbama za Sarajevu ubijeno je oko 400 neprijateljskih vojnika i zarobljeno 60. Na svom borbenom putu brigada je izgubila 912 boraca i dala 6. narodnih heroja.

Ibrahim je ostao u JNA kao oficir i završio aktivnu službu 1983. godine u činu pukovnika, na položaju komandanta tadašnjeg Zonskog štaba TO Sarajeva. Kao penzioner uključio se u ARBiH i proveo rat 1992/95. u štabu odbrane njegovog Gradačca. Ovaj skromni, hrabri, smireni i druželjubivi čovjek našao je vječiti smiraj na gradskom groblju Vlakovo u četvrtak, 22. oktobra 2015. godine.

Neka mu je slava i hvala za sve što je učinio za svoju domovinu BiH.

Reagiranje

VLADA POŠTUJE FOND

"Zakon ni Vlada ne poštuje", Oslobođenje, 22. oktobar/listopad 2015. godine

tekstu članka. Naime, g. Baljić je posebno naglasio obavezu institucija, a naročito značajnih ja-

vršu uplatu posebnog doprinosa u budžet Fonda.

U nadi i uvjerenju da će vaš

da ćemo i dalje produbljivati ostvarenu međusobnu saradnju na obostrano zadovoljstvo, molimo vas da priloženi tekst demantija objavite u prvom narednom izdanju vaše cijenjene novine.

Srdačan pozdrav,
Sejla HRUSTEMOVIĆ,
stručna saradnica za odnose s javnošću Fonda za profesionalnu rehabilitaciju i

U štampanom izdanju Oslobođenja od 22. 10. 2015. godine, na 6. i 7. stranici je objavljen tekst pod naslovom: "Zakon ni Vlada ne poštuje" autora M. Aljića. U svrhu tačnijeg, potpunijeg informiranja javnosti, želimo naglasiti da direktor Fonda za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba sa invaliditetom, g. Ahmet Baljić nije izjavio da Vlada Federacije BiH ne po-